

[Viggo Starcke.]

ydelse og en skat. Hvornår er det en ydelse, og hvornår er det en skat?

Dernæst: når der nu foreslås en ydelse fra ejere af visse skibe, hvad vedkommer det så egentlig disse skibsredere, at der skal laves et prisstabiliserende arrangement? Vi ved godt, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard er så glad for dette arrangement, fordi han mener, at når politiske partier kan tvinge bestemte befolkningsgrupper til at aflevere større eller mindre beløb, så må det udlægges som tegn på et særlig godt landsmandsskab hos ofrene. Der er bare een ting, som man mangler, og det er frivillighedens moment. I fjor blev der truffet en overenskomst mellem den højtærede finansminister og skibsrederne, som i nogen grad bar præg af frivillighed. Det var dog ikke skibsrederne, der frivilligt kom til den højtærede finansminister og tilbød at yde et bidrag, det var den højtærede finansminister, der kom til skibsrederne og under trusel om ellers at bringe sagen for rigsdagen, således at skibsrederne ville komme af med et endnu højere beløb, fik dem til at gå ind på en overenskomst, hvorefter de skulle udrede 15 mill. kr.

I den skrivelse, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard omtalte, fra Dansk Dampskibsrederiforening, som er blevet tilsendt nogle af rigsdagens medlemmer, findes en passus, som jeg gerne vil have den højtærede formands tilladelse til at citere. Den omhandler de forhandlinger, som blev ført i fjor. Skibsrederne mente, at forudsætningerne for finansministerens første planer var faldet bort; men på finansministerens ønske forhandlede man alligevel videre om et frivilligt bidrag fra rederens side, og så står der:

„Resultatet var det almindelig kendte, at rederne efter forhandling med finansministeren indgik på at betale 15 mill. kr., som var at betragte som en eengangsydelse, der ikke måtte skabe præcedens, og som var fradragsberettiget i deres indtægt. Det var fra vor side ikke nogen nødvendighed at fremsætte dette krav, idet tilsagn herom ved forhandlingernes begyndelse af egen drift var fremsat fra finansministerens side og også af os accepteret som en naturlighed, idet vi ikke mener det almindeligt, at man betaler skat af en indtægt, man ikke har haft.“

I den anledning vil jeg gerne rette endnu et spørgsmål til den højtærede finansminister. Har den højtærede minister forstået og billigset, at skibsrederne opfattede de

15 mill. kr. som en eengangsydelse, eller har han ikke opfattet det på den måde? Foreligger der et tilsagn fra ministeren om, at det var en eengangsydelse, hvordan kan ministeren så året efter komme og forlange en eengangsydelse een gang til?

I den skriftlige fremsættelse, som den højtærede minister har ladet ledsage lovforslaget, findes en passus, jeg gerne vil have tilladelse til at citere:

„Den ydelse på 20 mill. kr., der nu foreslås, må betragtes som en afvikling af den ordning, der blev indført med skibsfartens bidrag på 15 mill. kr. i fjor.“

Jeg vil i den anledning gerne rette det tredje spørgsmål til den højtærede finansminister: Mener han virkelig, at 20 mill. kr. er en afvikling af et beløb på 15 mill. kr. — sådan må det opfattes —, og hvori ligger berettigelsen i at komme igen? Som den højtærede finansminister i sin skriftlige fremsættelse umiddelbart forud for mit citat henviser til, ligger den i den dagsorden, der blev vedtaget i dette høje ting for et par måneder siden, nemlig den 18. marts.

Spørgsmålet om de 15 mill. kr. i fjor, som har været diskuteret tidligere, falder i to dele, dels det reelle indhold, at de gamle partier var enige om, at der skulle pålignes skibsrederne en særbeskatning, dels det formelle, som blev løst på en særdeles uheldig og kluntet måde, idet der ikke stod nogen lov bag den ydelse, som skibsrederne kom til at erlægge. Der var ikke engang en anmærkning på finansloven, derfor var dette forhold grundlovsstridigt.

I grundlovens § 46 står der, at ingen skat må pålægges uden ved lov.

Skibsrederne betaler i forvejen deres skat i henhold til gældende skattelove, og hele spørgsmålet om fradragsretten er afhængigt af, hvorvidt de 15 mill. kr. er at betragte som skat eller ikke. Da den højtærede finansminister skriftligt har givet skibsrederne tilsagn om, at de måtte fradrage beløbet, ligger deri egentlig en tilståelse af, at finansministeren havde opfattet beløbet som en skat. Hvis beløbet, hvad socialdemokratiet og det radikale venstre har givet udtryk for, ikke må fradrages, så må det i det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards og det ærede medlem hr. H. C. Hansens øjne ikke være at betragte som nogen skat.

Under de forhandlinger, som fandt sted her i tinget, da vi behandlede den højtærede ministers forslag om toldafgifter m. m., udtalte den højtærede minister i et svar til mig på spalte 4361 — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Det ærede medlem talte så om reder-